

РЕШЕНИЕ

№ 6150

гр. София, 23.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Петър Савчев**

при участието на секретаря Анжела Савова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **3046** по описа за **2024** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по касационна жалба на „ВИВЕКТА БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя В. И. Л., чрез адв. В. Н. С., срещу Решение № 424 от 23.01.2024 г. по АНД № 10812 по описа за 2023 г. на СРС, НО, 134 състав. С обжалваното решение е изменено Наказателно постановление (НП) № 710360-F702539/30.06.2023г. на Началник отдел „Оперативни дейности” в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 700 лв., на основание чл.185, ал.2, във вр. с ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) за нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и

изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин (Наредба № Н-18/13.12.2006г., Наредбата), като е намален размерът на наложената имуществена санкция от 700 лв. на 500 лв. Касационните основания, които се сочат са съществени процесуални нарушение и нарушение на материалния закон. Твърди се, че решението на съда не е мотивирано, че районният съд неправилно е приложил закона, като е счел, че са налице основания за ангажиране отговорността на дружеството и в частност, че не е налице маловажен случай на административно нарушение. По подробно изложени съображения се прави искане съдът да отмени решението на първоинстанционния съд и да отмени наказателното постановление.

Ответникът – началникът на Отдел „Оперативни дейности“ – С. в ЦУ на НАП чрез процесуален представител оспорва касационната жалба като неоснователна и недоказана. Моли оспореното решение да бъде оставено в сила. Претендира присъждане на разноски за двете инстанции.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, X.-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С обжалваното решение СРС е изменил Наказателно постановление (НП) № 710360-F702539/30.06.2023г. на Началник отдел „Оперативни дейности” в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 700 лв., на основание чл.185, ал.2, във вр. с ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) за нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин (Наредба № Н-18/13.12.2006г., Наредбата), като е намалил размерът на наложената

имуществена санкция от 700 лв. на 500 лв. За да постанови този резултат съдът е приел от фактическа страна за установено следното: При извършена проверка на 10.04.2023 г. в търговски обект, стопанисван от търговеца - паркинг, находящ се в [населено място], [улица]- била установена разчетена касова наличност съгласно изведения междинен отчет от ФУ на обекта в размер на 36,00 лева. Фактическата касова наличност била в размер на 56,00 лева, съгласно изготвения опис на парични средства. По този начин била установена разлика от 20лв., за която разлика жалбоподателят не изпълнил задължението си извън случаите на продажби, да регистрира във ФУ всяка промяна в касовата наличност чрез операциите „служебно въведени“ или „служебно изведени“ суми. Въз основа на тези факти СРС е приел, че като не е изпълнил задължението си да отрази във фискалното устройство на обекта, промяната в касовата наличност, извън случаите на продажби, чрез операции „служебно изведени“ или „служебно въведени“ суми, жалбоподателят е нарушил задължението си по чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, с което е осъществил състав на административно нарушение по чл.185, ал.2 във вр. с ал. 1 от ЗДДС. Първоинстанционният съд е обосновал, че наказателното постановление е законосъобразно, като издадено от компетентен орган, в предвидената от закона форма и при липса на процесуални нарушения. Мотивирал е, защо не може да се приеме, че са налице основания за приложението на чл. 28 от ЗАНН.

Процесуални нарушения при постановяване на решението не се установиха, нито такива по приложението на материалния закон. Съдът е установил релевантните факти в пълен обем с допустими по закон доказателства и доказателствени средства. По делото не са установени съществени нарушения на административно-производствените правила, нито нарушения в изискванията за форма на АУАН и НП. Съдът няма задължение да изброява всички приети по делото доказателства, а само да оцени релевантните такива, като в тази връзка решението съдържа минимално необходимата обосновка. На база установените обстоятелства правилно съдът е преценил, че са били налице всички положителни процесуални

предпоставки за ангажиране отговорността на дружеството и респ. липсват отрицателни такива. Съгласно чл.33, ал.1 от Наредба Н-18/13.12.2006г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, извън случаите на продажби/сторно операции всяка промяна на касовата наличност /начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата/ на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми. Констатираната положителна разлика в размер на 20 лв. представлява въвеждане на пари в касата, което не е било отразено във ФУ чрез операцията "служебно въведени" суми. Налице е нарушение на чл.33, ал.1 от Наредбата. Санкцията за нарушението по чл.33, ал.1 от Наредбата е уредена в чл.185, ал.2 от ЗДДС, според който на нарушителя търговец - юридическо лице се налага имуществена санкция - в размер от 3 000 до 10 000 лв. Според изр.2 на същата разпоредба когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал.1, която за юридическите лица е в размер от 500 до 2 000 лв. Районният съд правилно е преценил, че сочените причини за извършване на административното нарушение не са от такова естество, че да водят до отпадане на административно-наказателната отговорност на дружеството. Правилна е и преценката по отношение на индивидуализацията на наказанието, а именно, че е налице липса на соченото от АНО отегчаващо отговорността обстоятелство, а дори напротив налице са смекчаващи отговорността обстоятелства, поради което правилно наказанието е изменено в минимален размер. По отношение на преценката, че деянието не съставлява маловажен случай: Спазването на режима за документиране на касовата наличност цели да обезпечи отчитането на продажбите в търговските обекти и респ. събирането на данъците, които от своя страна са фундамент на държавността. Засягането на този режим може да се квалифицира като маловажен случай при много ограничени хипотези. Констатацията, че установената разлика между разчетената касова наличност и фактическата наличност е ниска като абсолютна стойност не е може да формира извод за маловажност на деянието, тъй като установеното нарушение не разкрива по-ниска степен на обществена опасност сравнение с обикновените случаи на нарушения от този вид, напротив, представлява

типичен случай.

Предвид изложеното оспореното съдебно решение е постановено при правилното приложение на закона и без допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и като такова следва да бъде оставено в сила. С оглед изхода на делото следва да се постави претенцията за присъждане на разноси на ответника. Съгласно чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноси по реда на Административнопроцесуалния кодекс. На основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Съгласно чл. 37, ал.1 от ЗПП, заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. За защита по дела по ЗАНН в чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ е предвидено възнаграждение от 80 лв. до 120 лв. Като съобрази, че в случая производството по делото е приключило в едно съдебно заседание и делото не е с фактическа или правна сложност, съдът счете, че възнаграждението за юрисконсулт следва да бъде определено в минималния предвиден в наредбата размер от 80лв. По тези съображения „ВИВЕКТА БГ“ ЕООД следва да бъде осъдено да плати на Националната агенция по приходите 80лв. – разноси по делото за настоящата инстанция. С решението на СРС са присъдени разноси в полза на НАП за първата инстанция.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК във връзка с чл. 63 от ЗАНН, Административен съд – София -град, X. - ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 424 от 23.01.2024г., постановено по НАХД № 10812/2023г. по описа на СРС, НО, 134-ти състав

ОСЪЖДА „ВИВЕКТА БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя В. И. Л.,

да плати на Националната агенция по приходите 80лв. разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.